

GD 30 juni 1989

Gefle Dagblad, fredag 30 juni 1989

Birger får hjälp av Ralph Erskine med vävlägre

Barnen sitter i snålblåsten och väver. Plastpresenningen rasslar upp-spänd på enkla pinnar. Birger Forsberg, eldsjäl bakom vävarna och Ralph Erskine, världsberömd arkitekt kommer gående över ången ner mot Dalälven. Deras vita hårmanar borrar upp sig i blåsten.

- Jag vill se det här lägre förverkligat för jag börjar ju bli så gammal, säger Ralph Erskine, 75.

Han kommer sent till sammanträdet Ralph Erskine, 75, och han hinner bara stanna en timme innan han tar bilen tillbaka till Stockholm.

Han vandrar omkring på ången där det är meningen att barnvävarna i framtiden ska ha sitt läger.

- Du förstår, säger han på min fråga, jag har ritat hus till många stora företag, men just det här tycker jag är meningsfullare än mycket annat jag ritat.

Han har ritat bungalows placerade i halvcirkel kring ett tun. Utsikten mot kyrkan och älven är viktig. Strändagen hindrar den eftersträva närlheten, men det finns han sig i. Ett större hus ska rymma andra aktiviteter som ger barnen upplevelser utöver de vanliga lägerupplevelserna. Nu återstår bara den triviala biten med finansieringen av det hela.

Ralph Erskines säregna modell av vävarlägret och konstnären Birger Forsbergs entusiasm bäckas nu upp av en stiftelse vars främsta uppgift blir att skaffa sponsorer till detta unika projekt. Redan har 38 000 kronor utlovats.

Britt Mogård, tidigare statsråd och landshövding, är ordförande i stiftelsen. Lena Holger, intendent vid Nationalmuseum är vice, Per Hilding tidigare Gefle Dagblad är sekreterare, Agneta Backlund, textillärare på Konstfack sitter med i styrelsen liksom Jeff Elliott, författare till några av de duktiga vävarbarnen. Brita Hising är

Emma Karlsson från Hudiksvall visar sin väv för Ralph Erskine och Birger Forsberg. När lägret blir färdigt slipper hon stå under en plastpresenning och frysa. Foto: BENTE BJERCKE

med liksom Anna Westholm från läns museet och Chris Ottander, rektor vid GI/IHR. Med är också Veronicas Nygren, blivande professor vid Konstfack.

Det är med andra ord en mycket namnkunnig styrelse med brett kontaktnät. För Birger Forsberg tänker se till att hans livsdröm blir förverkligad. Nästa år firar vävarna 25-årsjubileum vid Dalälven. Året därpå bör det nya vävarlägret kunna stå färdigt.

- Helst tidigare, tycker Ralph Erskine. Stiftelsestyrelsen är en verkligt engagerad sådan.

De har alla fascinerats av entusiasten Birger Forsberg. De har insett att verksamheten skulle kunna ge Hedesunda och Sverige en unik och utvecklingsbar profil inom ett mycket ovanligt område. Barn som väver, fritt ur hjärtat

utan andra skisser än de som flyger förbi i minnet eller i drömmen. Förebilden kommer från de egyptiska barnvävarna i Harania.

Polhemsskolans bygg- och anläggningstekniska linje ska bygga de små byggnaderna och transportera dem till Hedesunda. De tycker att det är kul att få bygga något som Erskine ritat. Arkitekterna i Gävle följer med stigande intresse planerna vid älven.

Det är på gång. Blåsten vid älven förmedlar också en slags motståndsvilja mot att låta sig nedslås. Vävarlägret kanske skulle kosta 2,5 - tre miljoner kronor. Många har frågat Birger varför hans envisas med att lägga det i Hedesunda.

- Men det är det som är det unika, säger han att barn på landet väver precis som barn på landet i Egypten.

LISA LOFORS

Tänk inte på att de är vithåriga, de flesta i stiftelsens styrelse. De vibrerar av vitalitet och entusiasm. Per Hilding, som följt Birger Forsbergs (th) arbete i många år, Ralph Erskine som ritat och Britt Mogård som inte kunde säga nej. Ung L-gruppen är Agneta Backlund, vävlärare och frälst av idén om fritt skapande vid en svensk älv. Foto: BENTE BJERCKE